

Credo

Katarzyna DZIUBA

W prezentowanym cyklu autorka szukając zjawiska przystawalności prostych form konstruuje iluzyjną przestrzenność. Przestrzeń którą formuje i sposób jej pojmowania w warstwie strukturalnej jest bardzo osobista, tym samym zawiera ładunek emanujących emocji. Pani Katarzyna Dziuba traktuje wygenerowany zapis graficzny jako środek emocjonalnego przekazu. Przestrzeń sprowadzona została do rangi symbolu, aby na drodze dalszych przekształceń stać się częścią graficznej wyobrazeniowej konkretyzacji idei. W pracach tych w przeciwieństwie do jej wcześniejszej twórczości odżegnuje się od dekoracyjności i sformalizowanego scenariusza na rzecz klimatu zdominowanego w procesie przetwarzania cechami indywidualnymi. Obserwując ta ewolucję umocniłem się w przekonaniu, że najważniejszą cechą twórczości Pani Katarzyny Dziuby, tym co dominuje w jej myśleniu i warunkuje sposoby plastycznego kreowania prac jest wrażliwość, rozumiana tutaj jako skłonność do wnikliwej obserwacji otaczającego świata i przekształcanie własnych spostrzeżeń w cykliczne tematy graficzne. Każda nowa grafika jest następną kartą własnego artystycznego notatnika opisująca wrażenia pozostające po własnym odkryciu, jako notatka wyrażająca osobiste myśli i odczucia artystki, określająca jej stosunek do unikalnego zjawiska przestrzenności. Całość cyklu prac Pani Katarzyny w warstwie ideowej wiąże się ze wspomnianym zjawiskiem i wykorzystuje je do finezyjnej konstrukcji przekazu. Twórczość Pani Katarzyny to niewątpliwie odkrywczy i nowatorski sposób myślenia obrazem graficznym. (...)

Prof. Adam Romaniuk
Fragmenty recenzji – grudzień 2009

W grafice Pani Katarzyny Dziuby zwraca uwagę - panowanie nad formą, zdyscyplinowanie zawężonych środków graficznych i mistrzowskie „wyważenie” elementów kompozycji. Połączenie specyficznej aury prac z oszczędnością śladu i zdecydowaną, mocno zarysowaną kompozycją, daje obraz sztuki całkowicie określonej. Analizując stronę formalną jej grafik, widzimy dwie wartości budujące przestrzeń, a może bardziej wspólny element tych przestrzeni, który musi przecież istnieć i który próbuje wydobyć stosując środki artystyczne nowoczesnej grafiki. Własny sposób przygotowania matrycy cyfrowej niewiele ma wspólnego z klasycznym, podręcznikowym postępowaniem wywodzącym się z technik tradycyjnych. Zastosowanie nowego niekonwencjonalnego śladu graficznego w rezultacie wpływa na końcowy doskonały odbiór dzieła. Dzisiaj, widzimy pozbawione zbędnej erudycji, konsekwentnie zrealizowane cykle prac graficznych - spójne, jednorodne stylistycznie, nowatorskie w warstwie znaczeniowej jak i technicznej. Ale to tylko ogląd zewnętrzny. W zgłębieniu istoty pełnego przekazu pomogła mi znajomość wcześniejszych prac graficznych wykonanych w technice litografii i aligrafii. Zawsze elementem najważniejszym było w nich światło. To światło buduje formy, czyli światło opisuje przestrzeń, obiekty, tworzy barwę i ruch. To światło stało się narzędziem w rękach Pani Katarzyny. To ono zawsze fascynowało artystów, a filozofia i mistyka światła mają swoją tak długą historię jak długo istnieje sztuka.

Światło jako element konstrukcji obrazu jest poddawany w jej pracach ciągłej analizie daleko wychodzącej poza jego formalny charakter. To światło dynamizuje obraz i ma decydujący wpływ na finalną kompozycję. Pani Katarzyna Dziuba nie tworzy pojedynczych grafik a raczej serie składające się na jeden duży polptyk. Łączy je wspólna idea, często koniec procesu tworzenia jednej pracy staje się początkiem drugiej co powoduje, że mamy często do czynienia ze specyficzną narracją.

Od pierwszych prac Pani Katarzyny Dziuby sięgających pokazu dyplomowego w 1998 r. do ostatnich prezentowanych na tej wystawie, widzimy rezultat konsekwentnie wytyczonego kierunku jej poszukiwań artystycznych, poszukiwań własnej absolutnej formy.

Tekst towarzyszący wystawie „Grafika Katarzyna Dziuba”,
Galeria MM, Chorzów, lipiec 2009